

Na kole jezdím odjakživa. Pocházím z Kojetína u moravského Přerova, kde se na něm pohybuje téměř každý. Vzdálenosti mezi vesnicemi jsou tu na auto moc krátké, autobusové linky jezdí málo, pěšky by to bylo zdlouhavé, a tak je tu kolo ideální dopravní prostředek. I moje dvaosmdesátiletá babička na něm stále jezdí.

Při pohledu zvenčí je i Praha se svými čtvrtěmi město pospojované z mnoha vesnic. V jedné bydlíte, v druhé pracujete, ve třetí mají něco, co potřebujete koupit, a v jiných máte třeba kamarády a oblíbené podniky, kam se chodíte bavit.

Po Praze jezdím na kole, které se mi podařilo koupit za pár drobných na blešáku v Plzni. Jde o elegantní německé dámské kolo značky Jungherz. Pohybovat se na něm po městě mi přijde naprosto logické - je to rychlé a zároveň pocitově bezpečnější než pěšky. Měřím totiž jen 163 centimetrů a tak mám z kola lepší rozhled a přehled o situaci okolo. Na ulici mě také díky němu nikdo nepřehlédne ;)

Díky jízdě na kole si člověk všimne i různých skrytých detailů - třeba zajímavých zakončení domů a krásných zdobených říms, které z tramvaje ani auta nevidíte. Kolo má oproti jiným dopravním prostředkům neuvěřitelnou výhodu: svobodu! Můžete jet odkudkoli kamkoli, kdykoli a kdekoli se zastavit a k jízdě nic speciálního nepotřebujete. Prostě sednete a jedete kam si uamanete!

Téměř před rokem jsem na popud častých dotazů, jak to dělám, a všelijakých spekulací, že jízda na kole po Praze není praktická a že "se to nedá", založila na Facebooku stránku Holky na kole v Praze. Skupina vznikla za prostým účelem - dát dohromady všechny holky, co jezdí po Praze na kole, a propagovat myšlenku městské cyklistiky a životního stylu, který s tím souvisí. V ideálním případě bych si přála, aby vznikla silná komunita holek-cyklistek, která se bude pravidelně scházet při společných vyjíždkách a jiných eventech, a dá tak jasně najevo všem pochybujícím, že to na kole po Praze jde.

Samozřejmě, že se po metropoli nepohybuju jenom na bicyklu, ale využívám i tramvaje a metro. Pravidelně to střídám, rozhodujícím faktorem je v podstatě jenom počasí a moje plány na večer. Pohybuju se jak po cyklostezkách, tak po silnicích v běžné dopravě. Loni jsem si zkusila i jízdu po čtyřproudovkách v New Yorku a musím říct, že to byl teprve adrenalin. Těch pár tramvajů a doprava v Praze je oproti tomu celkem hračka. Pravda ale je, že v New Yorku jsou řidiči na cyklisty mnohem víc zvyklí, takže se můžete v klidu různě předjíždět s taxikáři nebo kličkovat kolonami mezi mrakodrapy. Nádhera! I když bych to neměla říkat moc nahlas, právě takové vzrušení mě na ježdění bere. A proč vyrážet na kole v sukni? Protože je to úplně stejně pohodlné jako bez kola :)